

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 3. Alia hujus Asserti nostri munimenta ab Authoritate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

CAPUT III.

Alia huius asserti nostri munimenta ab Autoritate.

- I. I suos quondam Scyrhæ Principes cum nascebantur extulerunt in clypeis ad belli præjudicium: si suos Athenienses Sacerdotalibus ornarunt infulis ad pacis auspiciam: si suos Persæ adverso soli opposuerunt ad Religionis mysterium: si suos Romani humi straverunt ad miseriarum exemplum: si suos Turcæ militari vexillo circumvolverunt ad jactantiam: si suos Græci purpurarunt ad pompam: si denique suos Parthi casside exceperunt ad militarem gloriam, quomodo à nobis excipiendus Sanctus Joseph nascens verè Princeps noster, quia Cœli terræque Reginae Conjux & Sponsus: quia Dei nostri verè Pater: quem cum Deus ad tantam evexerit dignitatem, credimus vestitu sanctitatis deaurato amictum, omnigenarumque virtutum varietate circumdatum produisse ex utero in hanc lucem, longè meliori quam illi præfagio, quia totius mundi bono. Devexerint formicæ frumentum ad Mydæ cunas singulari numinis beneficio, quæ rerum omnium præfagebant copiam sub eo Rege futuram: quid hoc est si conferas cum subiecto quod tractamus? nonne pensandum futurum hunc qui tanto splendore nascitur longè feliciori auspicio servatorem frumenti & panis electorum? Platoni cunabula mille apes resperferint aut in D. Ambrosii vagientis labiis selsitarint in argumentum aliquando futuræ eloquentiæ: sed D. Josephus futurus est Pater Verbi verba vitæ æternæ habentis, & illa de corde suo proferentis, quanta inter hunc & illos distantia?
- II. Illius ergo cunas Sol solus dignè depingat, cuius ut ortus est in lumine, sic D. Josephi in splendoribus sanctitatis: quod aliis iterum argumentis probatum imus: ac primò quidem à Revelationibus quas peculiaribus quibusdam personis notæ sanctitatis, & in ejus opinione mortuis, à Deo factas

esse scimus, quales etiam in aliis materiis multas esse, & fuisse, & antiqua historiatarum monumenta, & nova etiam experientia comprobant: quæ si Doctorum virorum approbatione firmentur, magnum semper in Ecclesiâ pondus habuerunt: Cum etiam illis uratur pro Canonizatione Sanctorum ut patet in Sancto Paulo primo Eremitâ, quem ex solâ Sancti Antonii Abbatis depositione, cui revelatio de ejus gloria facta est, factis Sanctorum adscripsit: & in Beato Aloysio Gonzagâ Societatis Jesu Religioso pro cuius Beatificatione & Canonizatione magni illius Societatis Patres, Revelationem de ejus summâ gloriâ Sanctæ Mariæ Magdalænæ de Pazzi Ordinis nostri Moniali factam, in Processu informativo pro eodem Beato Viro, inter probationes robustissimas non omiserunt, etiam antequam illa esset solemni ritu Sanctorum albo adscripta.

In his Revelationibus pro hæc Divi Josephi sanctificatione in utero illam produco quæ facta est venerabili forori Margareta à Sanctissimo Sacramento Ordinis nostri, & Reformationis S. Matris nostræ Theresiæ, cui ob eximiam vitæ sanctimoniam arcana multa, præcipuè de Beatâ Virgine & D. Iosepho Deus patefecit: inter quæ hæc refert Author ejus vitæ lib. 8. cap. 13. Gallico idiomate confcripto, quæ sic latinè reddo, primò, *Mox, inquit venerabilis illa Monialis, ut Divus Iosephus fuit Deiparæ in sponsum propositus, sanctitas ejus ipsi innotuit. Secundo, infusa in materno sinu divinitus sanctitas, eum originali maculâ expiavit. Tertio, sicq; Deo consecratus antequam natus, dum vixit omni mortalium amicitia, quæ non ex Deo est, æternum valedixit. Quarto, Virgo sola sine D. Iosepho cognatâ Elizabetham visitatura, in Montanâ perrexit, eam quàm paucis affata. Quinto, potissimum illarum colloquium fuit cum mutuis salutationibus mysteria in se patrata conferrent, invicemq; adgratulentur, in orationibus Divinisq; laudibus celebrandis. Sexto hanc solam dum vixit parentibus suis visitationem exhibuit, ab omni mortalium omnium amicitia & familiaritate abjuncta. Septimò, in eâ ne unus quidè gressus ne actio unica, imò ne verbum inaccessens. Octavo, nihil*

Synopsis

Magnificat

D.

Iosephi

SV

ei prater Nazarethanā domunculam. Nonō, in verbi eterni homini uniti contemplatione & veneratione raptā totos novem menses impregnationis suae exegit. Decimō, vix in lucem editus caelestis pueri Iosephi amoris objectum fuit, cuius pedibus manibusq; divinis basia mille dedit. Undecimō, Angelorum Phalanges in terras descendere infantiq; verbo laudes canere & venerationem adhibere vidit. Duodecimō, illum ipsum ipse octavo die circumcidit. Decimo-tertio, Deipara Virgo per 40. Purificationis dies ita divinis filii sui in cunis ante oculos vagientis conspectu raptā fuit ut illos omnes insomnes ac sine cibo & potu duxerit. Decimoquarto, Pastores qui semel tantum stabulum Bethleemiticum adierunt & infantem in Spiritu & veritate adoraverunt non est allocuta. Decimoquinto, illi nihil prater corda & voluntates obtulerunt. Decimosexto, sacra Regis eterni stabula quae spreverunt alii Iudaei Magorum pietas stratis ad adorationem perveni humi corporibus subivit. Decimo-septimo, alternis allata munera (quae fuerunt in quantitate mediocria utpote clientelaria) in spiritu & veritate Regem Regum sub nostrā infirmitate latentem agnoscentes, ad ejus pedes litavere. Decimo octavo, neque hic institutum solvit Deipara silentium, cui & Magi obsecundarunt, cum nemo ex tam copioso eorum Comitatu sacra tella subierit. Decimonono, sacram ad templum deferentes prolem proficiscuntur taciti Ioseph & Maria, in templo, ne Simconem vel Annam allocuti. Vigesimo, per Iosephum didicit virgo abscedendum cum prole in Aegyptum. Vigesimo primo, eo in itinere maduerunt saepe ex nimio frigore pueri ocelli, quos in piam Matrem identidem reficiens cor ejus doloris gladio transiit. Vigesimo secundo, in Aegypto resurgens in facie pueri divinus splendor, tantum extorsit respectum, ut nullus eum accedere ausus sit nisi cum reverentia, quamvis nihil de ejus divinitate suspicarentur. Vigesimo tertio, Aegyptiorum Nazarethanorumve nullus ausus est vel eum osculari, vel manus correctare, cum hoc privilegii soli Mariae & Iosepho videretur deberi. Vigesimo quarto, nunquam Maria & Ioseph ab Aegyptiis ut caeteri Conciives tractari, ab illis tamen tribus sacratissimis personis, quas suspiciebant, secretā vi omnis illorum semper dispul-

sa tristitia. Vigesimo quinto, decimo quinto mense ablactatus infans, qui firmatis paulatim pedibus incedere tentans, modo in Mariae, modo in Iosephi, ruebat amplexus. Vigesimo sexto, Aegypto excessere taciti non sine vicinorum marore. Vigesimo septimo, praterquam quod vix de rebus necessariis colloqui soliti erant, in ipsis etiam divini infantis mirabilibus enarrandis admodum parci erant. Vigesimo octavo, Per pauca filius illis loquebatur, filio pauca illi, & non nisi summe reverenter. Vigesimo nono, in utriusque corda sanctiores emittere non cessabat igniculos, exterius etiam in eorum oculos divinitatis suae tot exibat radios, ut toti exesuerent divini incendiis amoris. Trigesimo, operas suas aliquando Ioseph foris elocabat, non tamen in arduis, quamvis caelitus omnes artes calleret, ne nimium distraheretur. Trigesimo primo, suppeditabatq; Deus laborem humilitati, orationi, atque silentio, aliisq; virtutibus ejus congruum, vulgariq; ac modesto familiae suae victui sufficientem. Haec Venerabilis illa Carmelitissa: ubi puncto 2. habentur quae hic asero de D. Iosephi in utero sanctificatione, quibus tamen caetera adjecti, quia aliis a nobis aliās de illo dicendis fulcro futura.

Probatur secundō autoritate Ecclesiae Jerosolymitanæ quae in Officio de Sancto Iosepho hanc sententiam ab antiquo recepit, ut docuit in Concilio Constantiensi Joannes Gerson Cancell. Paris. in Sermonibus. ibi habito de Nativitate B. Virg. Confid. 2.

Probatur tertio Autoritate antiqui Breviarii Ordinis Carmelitarum in Officio de eodem S. Iosepho ab illis ubique terrarum celebrari solito, ut observavit P. Leo à S. Joanne, ejusdem Ordinis & Provinciae Turonicae, Christianissimi Regis Ecclesiastes ordinarius, in sermone de S. Iosepho: quod Officium licet in recentioribus ejusdem Ordinis Breviariis mutatum sit in aliud, non tamen id ex eo cōtingisse purandum, quod sententiam illam abjiciendam esse sit existimatum, sed quia judicatum illud ad normam Breviarii Romani pro uniformitate esse redigendum.

Probatur quarto, quia hanc sententiam à Joanne Gersono ut supra in Concilio Constantiensi praedicatam, & ut praefertur autoritate Ecclesiae Jeroso-

Jerosolymitanæ roboratam, Patres dicti Concilii piè receperunt, cum ei non contradixerint, permiserintque sermonem illum typis mandare cum annotatione quod ille in eorum publico confesso prædicatus fuisset, quod certè nunquam erant toleraturi, si hæc sententia eis displicuisset, quin etiam Jacobus de Valentia Episcopus Christianopolitanus in Expositione Cantici *Magnificat*, ad illa verba: *Quia fecit mihi magna qui potens est*, ante finem: *Asserit sermonem istum fuisse pergratum & acceptum totius Ecclesiæ ibidè congregatæ faciei, & quod propterea abindè coepit celebrari Festum Sancti Josephi in pluribus Ecclesiis Galliarum, & specialiter solemnizari in Ecclesia Valentianâ Hispaniarum.*

VIII. Probatur quintò, ex Decreto Urbani VIII. hic supra mentionato cap. 1. sect. 1. num. 9. quo vetatè pulpito jactari, in scholis doceri, aut libris impressis vulgari nascentem opinionem asserentiam D. Josephum à culpâ originali fuisse præservatum, ut tenet Ecclesia de Sponsâ ejus, & præcipit si quid emanasset ejusmodi omninò supprimi: Atqui Urbano non potuit non esse notum, hanc sententiam de ejusdem D. Josephi Sanctificatione in utero, à multis sæculis in Ecclesiâ Jerosolymitanâ receptam; à tempore Concilii Constantiensis in dies magis & magis invalere: Cum ergò contra hanc nihil dixerit, cum tamen daretur occasio, ex quo hæc illi maximè affinis est, profectò argumentum est efficacissimum & manifestissimum, Pontificem voluisse relinquere libertatem hujus piæ sententiæ, nec censuisse illi esse contradicendum.

IX. Probatur sextò, quia ex communi proloquio in similibus, *Vox populi, vox est Dei*: sed hæc sententia est vox populi, ergò Dei: Neque dicas cum Seneca, *Argumentum pessimi est turba*, quia nimirum turba cæca movetur potiùs passione quàm ratione; inclinatione quàm veritate: Respondeo enim hoc effectum non intelligi de turbâ sed de multitudine, ubi non minùs docti quàm indocti, magni quàm mediocres & parvi, nobiles non minùs quàm ignobiles, uno verbo ubi omnes in idem conspi-

rant ex solis rationis motivis, in quo casu non est dubium quin vox populi vox sit Dei: hic autem ita res se habet: Nam non tantum turba, sed omnium Ordinum, & statuum Viri prudentissimi & doctissimi, Episcopi, Sacerdotes, Religiosi, Doctores, Concionatores celeberrimi, Interpretes perspicacissimi, Scholastici profundissimi sine numero hanc tenent, & docent, & credunt piè, & si unum Dausquium demas, vix quemquam reperies qui contra hanc velitarit apertè: ergò hæc est vox Dei: quare abscedat Dausquius.

X. Probatur septimò, Præsumptio probat plenè in iis quæ sunt consona veritati, Bartold. in l. 2. in princip. in 2. col. versu *quærit Glossa* 1. in lect. Nicolai de Neapol. ff. *de excus. Tutor.* Bertachinus in Repert. Sed est præsumptio pro D. Josepho ipsum fuisse ita sanctificatum, Ergò, &c.

XI. Certè Paternitatis dignitas quæ reperitur in D. Josepho respectu Christi Domini in se sola spectata, illud privilegi jure exigere videtur: Est enim adeò excellens illa, ac præcellsa, ut citra hypostaticam unionem, & Beatæ Virginis Maternitatem, nihil detur sublimius: Ergò quemadmodum Christus propter unionem hypostaticam fuit per se & naturâ suâ à peccato originali immunis: Et Beata Virgo ob Maternitatem per privilegium ab eo præservata, ita omninò dicendum est D. Josephum ob istam Paternitatem ab eo quamprimùm fuisse liberatum.

CAPUT IV.

Diluuntur argumenta contraria ex Sacrà Scripturâ petita.

URA inter propositiones oppositas, quantum de unâ dedit, tantum alteri videtur accedere, genus quoddam probationis est unius sententiæ, ea quæ pro contraria facere videntur; infringere & ostendere nullius esse ponderis vel efficacitatis. Quare ut nostra de Divi Josephi in utero Sanctificatione sententiâ jam communiter recepta firmius subsistat

Synopsis

magnitudo

D.

Josephi

SV